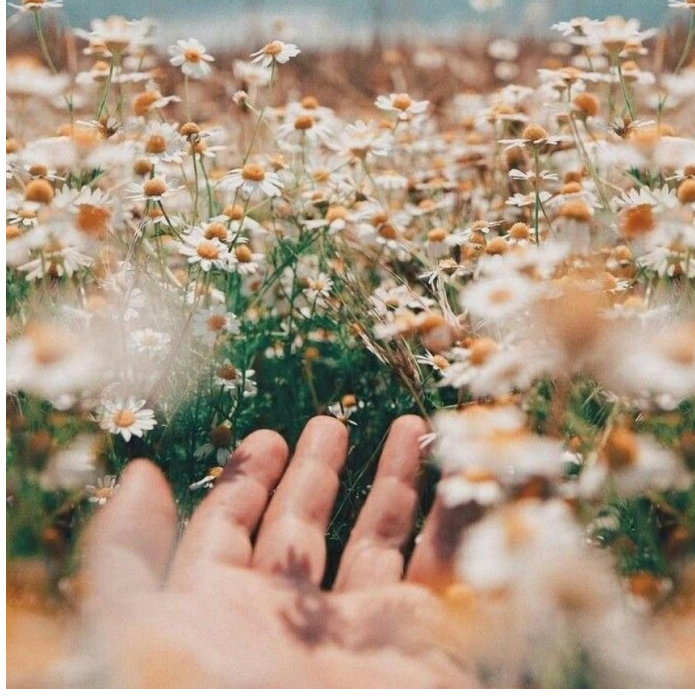


İlhamın Arka Bahçesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Eylül 2024



Terk-i diyar edilmiş yalın ve saklı düşler alfabetesi...

Sözcüklerin cebinde saklı
Şair ve sırları
Nice şiire meylettiği
Kurumadan dökülen gözyaşları
Vakur ve sessiz ve alabildiğine kırgın
İhya edilesi bir mevsim gibi
Ruhundan firar ederken yankı
Belki de nazlı bir yılki atı
Üstüne binip ve çıkıp gidemediği

Bedeninin zaferi
Beylik sözcüklerin uzağında
Baskın basanındır madem
Matemi ağırladığı
Yüreğin sarkıtı dikiti
Kursağında saklı yazmaya durduğu
Bir veda gibi

Misilleme yapan her şiiir her şarkı

Konfetiler eşliğinde görkemli hüznüne düşmeden gölge
Ve düşmeden şair elden ayaktan
Sen düşmeye gör!
Sevabına seven dahi yok ahir zamandan
Ansızın fırrar eden
Bir an bir saniye bir ömür
Gıyabında sonsuzluğun şerh düştüğü her şiiir
İlhamın arka bahçesi
İdam fermanı değil yazılan
Varsa yoksa şairin nüktesi

İçi dışı bir
Semada saklı izi
Sehven ölü ya da diri
Aşkın sonlanmaz ibaresi

Hüzünse girift bir masal
Kinayesi yok kini yok akarken damarlarında kan
Ve işte kalemin bandığı
Aşkın da yalnızlığın da harlandığı
Kuşluk vakti uykuya dalan
Sair imge sair hece
Göğün müdavimi akça pakça bulut
Yeryüzüne inen sağanak
Gölgelerdense alabildiğine ırak

Delici gözleri mevsimin
Devşirmenler gibi saf tuttuğu şairin
İndinde bilinmez
İdamesi sevginin
Nazlı bir peyzaj
Ruhuna özdeş bir nakkaş
Huzurun adı hüznün gerdanlığı
Alını açık başı dik
Alabildiğine pervasız esen rüzgârı
Şiiir bilip içine çektiği her nazı her niyazı

Uluyan köpek değil
Ünlünen aşkla hemhal
Sessizliğin gürültüsüne mahal
Veren her şiir her ihbar her masal
Tebessüm ehli kalem
Şivesi aşk şiarı özlem
Sancağın tutuşan gövdesi
Ve şairin gaipten gelen sevgisi

Neye mazhar ise artık hayat
Dikilesi bir yara misali sukut dilerken şair
Kâh aşka kâh hüzne biat
Efsunlu bir yolculuğun tek müdavimi
İçin için içmediği kadar yalnızlığın mevsimi
Bülbülün nüktesi aşkın güncesi
Buyur ettiği kadar şair yüreğinde saklı cennet bahçesi